

### Jassó Ferenc (1932–2022)

Jassó Ferenc az Országos Mezőgazdasági Minőségvizsgáló Intézet (OMMI) vezető munkatársaként jelentős részt vállalt a genetikai talajosztályozási rendszer kifejlesztésében és országos alkalmazásában, valamint üzemi genetikai talajtérképek készítésében. Társ szerzője volt „A genetikai üzemi talajtérképezés módszerkönyve” című kiadványnak, mely 1966-os első kiadása után évtizedekig szolgálta a gyakorló talajtanosok munkáját. A MÉM NAK létrehozása után osztályvezetőként, majd osztályvezető-helyettesként vezette és irányította annak Talajtani Osztályát, ezen keresztül az egész országban, a megyei intézetekben dolgozó talajtanos szakemberek, talajtani szakértők munkáját. Nagy hangsúlyt helyezett az egyes Növényvédelmi és Agrokémiai Állomásokon dolgozó talajtanosok továbbképzésére: szervezte és irányította a talajtérképezés elméleti, módszertani és gyakorlati fejlesztését. Ennek keretében előadóként számos továbbképzésen vett részt, a terepen pedig talajszelvények szállítását mutatta be munkássága során.

Az 1980-as évek elején koordinálta és irányította az úgynevezett MÉM NAK 1:200.000 méretarányú talajtérkép elkészítését. Az országos talajtérképet a rendelkezésre álló 1:10.000 méretarányú üzemi genetikai és 1:25.000 méretarányú Géczy-féle talajismereti térképek, valamint szakértői becslések információi alapján országgrészenként (kb. 3–4 megyénként) szerkesztették meg, a MÉM NAK megyei állomásain dolgozó talajtani szakemberek segítségével, majd a térképlapokat országossá rajzolták össze.

Az 1980-as évek közepén a MÉM NAK részéről, mint a témáért felelős szakember, a Földhivatallal együttműködve végezte az új típusú, 100 pontos földértékelési rendszer és az azt megalapozó nagyméretarányú talajtérképezés módszertanának kidolgozását, és irányította annak gyakorlati bevezetését, alkalmazását.

Nevéhez fűződik az „Útmutató a nagyméretarányú országos talajtérképezés végrehajtásához” című módszerkönyv szerkesztése. A kiadvány a mai napig a talajtani szakértők gyakorlati munkájának alapját képezi.

Hivatali munkája mellett aktívan részt vett a Talajtani Társaság munkájában is. 1960–1980 között Di Gléria János, majd Szabolcs István elnöksége idején a Társaság titkára volt. Munkáját 1979-ben a Talajtani Társaság legrangosabb kitüntetésével, Treitz Péter emlékéremmel ismerték el.

Bár nem volt kitárulkozó típus, minden munkatársával megtalálta a megfelelő hangot, szeretni való, jó főnök volt.

Emlékét megőrizzük.

*Szabóné Kele Gabriella, Szabó Péter*